

Dr. Éles András

Feladó: István Aba-Horváth [abaistvan@gmail.com]

Küldve: 2007. augusztus 21. 12:47

Címzett: dreles@hajdunanas.hu

Másolatot kap: alelnok@hbmo.hu

Tárgy: Együtműködés

Tisztelt Dr. Éles András!

Alulírott Aba-Horváth István, mint a HBM-i Önkormányzat Etnikai Tanácsnoka, egyben a HBM-i Területi CKÖ elnöke azzal a kéréssel fordulok Önhöz, hogy a hajdúnánási ún. "Vadászi Kastély" cigány közösségének érdekében szíveskedjen együttműködést biztosítani.

Néhány hete egy szociológiai kutatást végeztem el az említett közösségben. Meggyőződésem, hogy az itt élő hátrányos helyzetűek érdekében széles körű összefogásra van szükség, hogy a közösség tagjainak társadalmi integrációját, munkaerőpiaci beilleszkedését elősegíthessük.

A HBM-i Önkormányzat forrásaiból, valamint az Eu-Roma Orsz. Egyesület humán erőforrásával a legsürgetőbb feladatokat elvégezzük. Ez azt jelenti, hogy az Önök tulajdonában álló ingatlan pincéjében található szennyvizet és szemetet kiszippantatjuk, kitakarítatjuk. A fertőtlenítést elvégezzük. A csőhálózatot felmérjük. A lépcsőházak falazatát (lukak) kiegyenlítjük, kifestetjük.

Hosszabb távon azonban egyértelműen csak szélesebb körű összefogás keretében van esély a felzárkóztatásra, mert a közösségben megtapasztalt akarat előrevetíti azt a jövőképet, hogy megfelelő segítséggel az itt élők a munkaerőpiac aktív szereplői lehessenek.

Kérem, kérésemről tájékoztassa a képviselőtestületet is.

Válaszát e-mailben várom.

Üdvözlettel:

Aba-Horváth István

Ui.: Mellékelten küldöm a kutatási eredményeket, melyről Szólláth Tibort, a HBM-i Közgyűlés alelnökét már tájékoztattam.

2007.08.21.

**Hajdúnánás, Bocskai u. 79. sz. alatti ingatlanban lakók és lakókörnyezetük
szociális felmérése**

Készítette: Aba-Horváth István, a Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés Etnikai Tanácsnoka
Pávay Tibor kisebbségi szakértő, Eu-Roma Országos Egyesület (kérdezőbiztos)

A felmérés körülményeiről

A felmérést a Hajdúnánás, Bocskai u. 79. szám alatti ingatlan lakosain végeztük el. A felmérés ideje: 2007. július 26. A felmérés kérdőív formájában történt, két kérdezőbiztossal. Kizárólag a felnőtt korú lakókat kérdeztük meg. A felméréshez önkéntes alapon nevüket vállaló válaszadók:

1. Mező Ernőné	A.II/4.
2. Vadász Julianna	A.I/2.
3. Vadász László	A.II/3.
4. Vadász Zoltán	A.I/1.
5. Nagy Anita	A.I/1.
6. Mező Krisztina	A.II/4.
7. Özv. Kéki Andrásné	D.I/4.
8. Szarka Ferencné	B. III/4.
9. Vadász Géza	B. II/4.
10. Vadász Gézáné	B. II/4.
11. Zámbó Zita	I/3.
12. Lukács Pálné	I/4.
13. Nyakas Imréné	fszt.4.
14. Dancs Balázné	III/1.
15. Vadász Károlyné	fszt.4.
16. Lakatos Ferenc	III/3.
17. Rác Lajosné	fszt.2.
18. Siket Lajos	fszt.2.
19. Potoczky Istvánné	II/1.

Név nélküli válaszadók: 5 fő

Elzárkózott a válaszadástól: 3 fő (Alig néhány család pedig nem tartózkodott otthon.)

Összes válaszadó: **24 fő**

Összes megkérdezett: **27 fő**

A felnőtt korú megkérdezettek átlagéletkora (a gyermekeket nem számítva tehát): **39,4 év**

Az egy háztartásban élők átlagos családnagysága: **4,7 fő.** (legkevesebb: 2 fő nyugdíjas; legtöbb: 10 fő!)

Átfogó észrevételek a környezetről:

Az ingatlan környezete viszonylag rendezettnak volt mondható. A vártnál kevésbé volt szemetes. Ugyanakkor magának az ingatlannak s épített környezetének állaga eléggé lehangoló volt. Az ingatlan melletti kőbódé sor falai erősen dűledeztek, falai mozogtak. A környezetben való játék a kiskorú gyermekek számára egyértelműen veszélyes, sőt életveszélyes.

Az ingatlan pincéjében kb. 40-50 méter hosszan 2-4 méter szélesen mintegy 20-30 cm mélységben víz, emberi ürülék, vizelet, szemét elegye található, amely aztán elárasztja szaggal az egész épületet. Elmondás alapján tudjuk, hogy sokszor mosogatás közben is érződik ez a bűz. Világosan látszik, hogy tüneti kezeléssel (szippantás, takarítás, fertőtlenítés) nem megoldható a probléma kezelése.

A lépcsőházak állapota: falazata levert, s a benne található lukak javításra (gipszelés) szorulnának. Egy egészségügyi festés is aktuálissá vált.

A lakások: kívülről világosan látszik a nyílászárókon az elhanyagoltság, s az idő múlásának jelei. Kívülről egy gyenge felújítás (vakolás, festés) igencsak ráférne. Belül a legtöbb lakás bútorozott, s tisztán tartottnak mondható. Ugyanakkor az átázások, a falrepedések itt is erősen megrontották már az épület állagát. Ez azonban felújítással, amennyire meg tudtuk ítélni, még javítható.

A fürdőszoba és a WC sok helyen azonban meszeletlen, van ahol a világítás sem működik. A csapból jövő víz leginkább sötét tea-színre hajaz. A lakók elmondása során ez különböző napszakokban elő szokott fordulni rendszeresen (ott voltunkkor is ilyen víz jött a csapból), s ez ivásra, tisztálkodásra egyértelműen alkalmatlan. Sok kisgyerekes család más forrásból oldja meg a mosdóvíz s a palackozott ivóvíz rendszeres, napi utánpótlását.

Kiérkeztünkkor elsősorban az asszonyok, az idősek és a kisgyermekek voltak kinnt az udvaron. Utóbb a lakásokban is elsősorban őket sikerült meginterjúvolni.

Az ingatlan mögötti önkormányzati tulajdonú rét kaszálatlan, kihasználatlan. Rajta található gyönyörűszép fák, örökzöldek, és a terület kialakult jellege alkalmat adhatna egy közösségi

élet színterének. Azonban az egyetlen jelenleg is rajta található hintaállvány ugyancsak használhatatlan, eljárt fölötté az idő, a hinták is hiányoznak róla. Ám a terület kifogástalan közösségi tér kialakítására. (Játszótér, szalonnasütő, bográcszó, padok, asztalok.)

Közösség jellemzése:

Szembetűnő volt a válaszadók s a minket körülvevő emberek véleménye, amely kezdetben bizalmatlanság volt, majd szép lassan együttműködő kommunikációvá alakult, melynek során kitűnt számunkra, hogy a társadalom véleménye egy önszegregációban is megnyilvánul. Az itt élő emberek nem találnak sem partnert, sem képviselőt a helyi cigány és nem cigány mandátumhoz jutott személyekben. Mint a kérdőívek eredményéből is kitűnik majd, a helyi és országos civil szervezetek szolgáltatásai pedig teljesen távol maradnak, s ismeretlenek előttük.

A közösség egyénei megítélésem szerint a megye más cigánytelepeinek lakóihoz viszonyítva kimondottan jó kommunikációval rendelkeznek, meglévő tudásuk nem predesztinálja őket arra, hogy szegregáltan éljenek. Saját helyzetüket hitelesen és jól látják. Világos előttük, hogy külső segítség nélkül képtelenek előbbre haladni.

A közösség tagjaiban ott rejlik a munka iránti vágy, s az az alázat, hogy bármilyen munkát elvállalnának, csak legyen lehetőségük tisztességes jövedelemhez jutni.

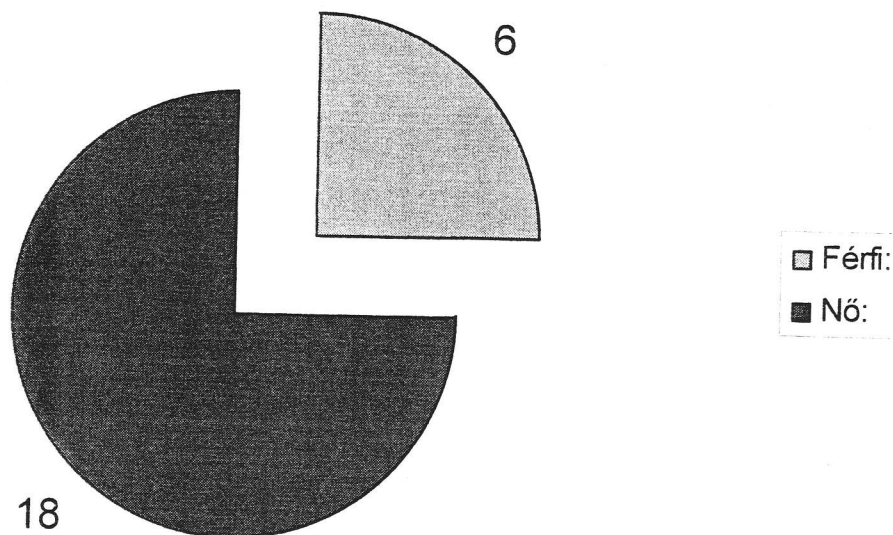
Meglepően jól informáltak azokról az intézményekről, amelyek napi munkájuk során cigányügyekkel foglalkoznak (Regionális MKK, Képzőközpont, Önkormányzati szolgáltatások, stb.), de ezek gyakorlati lehetőségeit, szolgáltatásait részletesen, aprólékosan nem ismerik. A települési önkormányzat hivataláról, a polgármester személyéről és a helyi CKÖ munkájáról kifejezetten lesújtó véleményük volt, szinte egyöntetűen, kérdés nélkül is kifejtve.

A közösség ereje abban is megmutatkozott, hogy önállóan és egybehangzóan is mindenki vállalná környezete rendbetételét, még társadalmi munkában is. A közösség számára a nemrégiben megjelent újságcikk, s a benne feltételezhetően meghúzódozó (nekik felróható) bűncselekmények kialakulását, elkövetését elutasítják, a közösségre nézve az ilyen sommás véleményeket megalázóznak, bántónak és igaztalanoknak tartják.

A kérdőívek eredményeinek ismertetése, értelmezése

A válaszadók nemi megoszlása a következő volt:

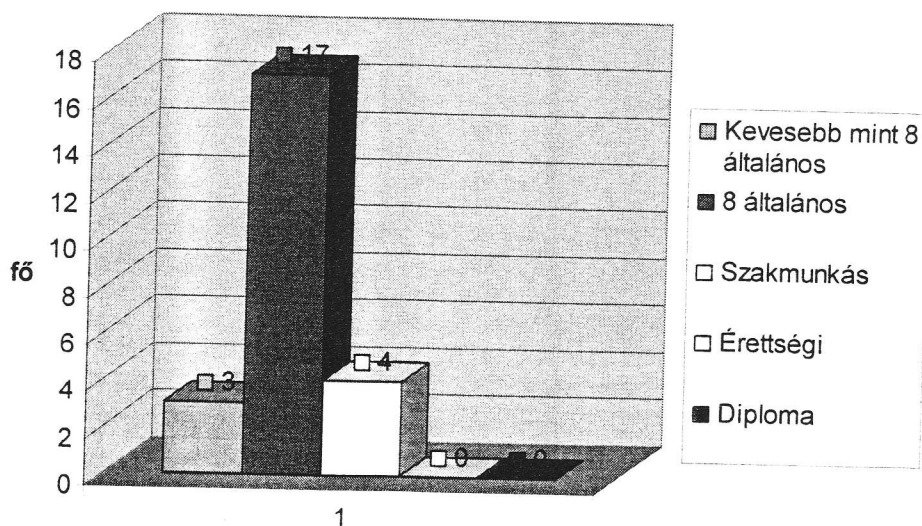
A felnőtt válaszadók nemi megoszlása:

1. Diagramm

A megérkezésünket úgy időzítettük, hogy a kora esti órákban találkozzunk az itt élő családokkal, munkaidő után. A válaszadók 80%-a a család háziasszonya volt, amely visszavezethető arra, hogy otthon a cigány családoknál az asszony a család feje. Az utolsó szót mindig ő mondja ki, s neki van nagyobb hangja, befolyása. Legnagyobb tisztelet a nagymamákat, az idős asszonyokat övezi a cigány családokban. Ők voltak a legnyitottabbak a válaszadásban, s a legsegítőkészebbek. A kérdezőbiztosokat is hajlandóak voltak végigvezetni az összes lakáson.

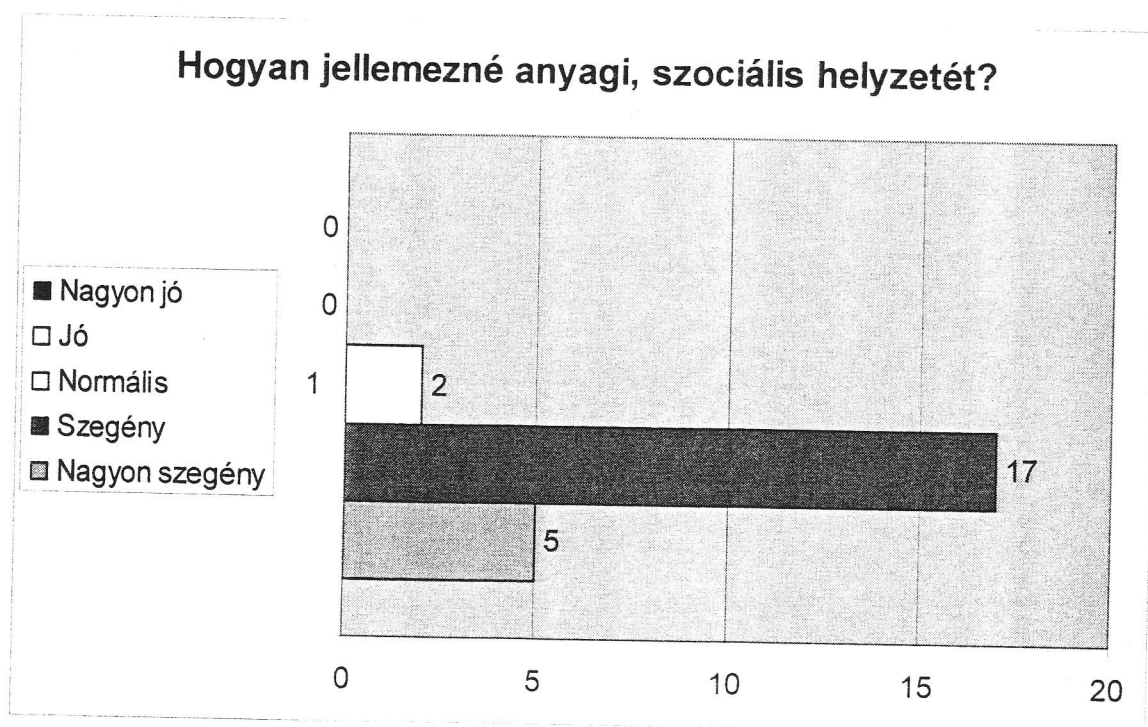
Iskolai végzettség

2. Diagramm

Az itt élő közösség iskolázottsága a megye összes cigánytelepéhez hasonlóan igen alacsony. Több mint 10%-nak a 8 általánosa sincs meg. Érettségivel, diplomával senki sem rendelkezik. Feltételezhető, hogy ez a folyamat generációkon átívelő szocio-kulturális örökség, melyet nem szabad tovább öröklődni hagyni. Az alacsony iskolai végzettség behatárolja azt a segítségnyújtási kört, mellyel a közösség s az egyének mindennapjait segíteni lehetne, ill. felgyorsíthatná társadalmi integrációjukat.

E probléma megoldása a hajdúnánási polgárok közösségének és a HBM-iek közös felelőssége, amit átfogó társadalmi problémaként kell kezeljünk.

3. Diagramm

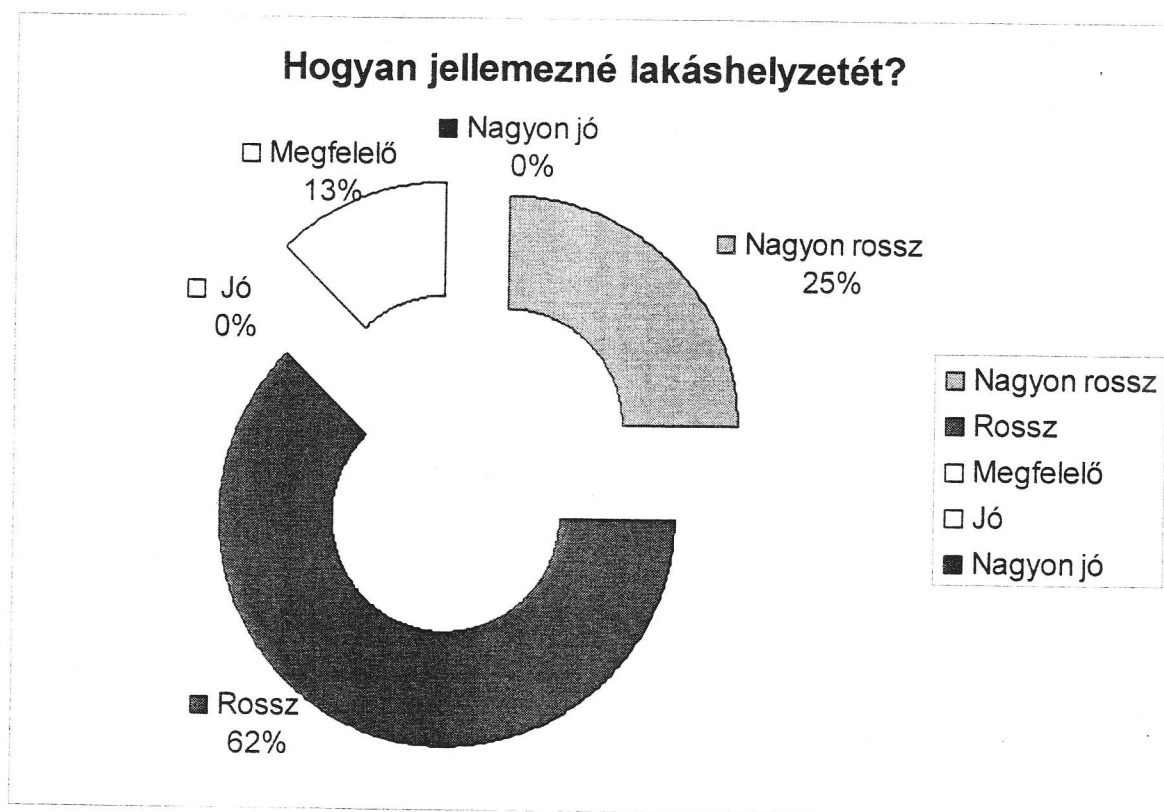
A közösség rendkívül pesszimista anyagi, szociális helyzetét illetően. Majdnem mindenki transzfer jövedelmekből él. A közösségi vélemény során csupán 10% volt az, aki azt mondta, anyagi-szociális helyzete normális. Itt valószínűsíthető az, hogy a kérdést úgy értelmezték, hogy tőlük vannak-e mások rosszabb helyzetben, s hozzájuk képest ők normálisabb körülmények között élnek. (Relatív igényszint-csökkenés.) 90% azt mondja, nagyon szegény, ill. szegény.

Szembevetendő az, hogy az egy főre eső jövedelem nem éri el ezen családoknál a minimálbért sem. Megítélésünk szerint a családok egy főre eső jövedelme 20-40e Ft lehet. (Erről pontos kimutatást nem készítettünk, de a megye összes cigánytelepén ugyanez lenne az eredmény

ebben a kérdésben, állandó munkahelyek híján.) Bevételi forrásuk elsősorban a családi pótlék, GYES, GYED, rokkantsági nyugdíj.

A kilátástalan anyagi helyzet természetesen elővételezi az állandósultan rossz lakáskörülményeket is. Hiszen az itt lakóknak nincs forrásuk, anyagi lehetőségük lakóhelyük rendbetételére, lakáshelyzetük normalizálására, netán önerős lakóhelyváltásra. S ez a helyzet visszafele is hat, hiszen sok önkormányzati támogatás csak helyi bejelentett lakóhellyel vehető igénybe.

Bár a kérdőív összeszerkesztésekor (a kérdőívmintát ld. mellékelve csatolva jelen felmérési anyaghoz) erre nem gondoltunk, utóbb átgondolva minden válaszadónál rákérdeztünk, milyen jogcímen lakik az ingatlanban. Ti. tulajdonos, bérlő vagy önkényes lakáshasználó. Természetese egy tulajdonos sem volt, s az önkényesek aránya meghaladta az 50%-ot is!

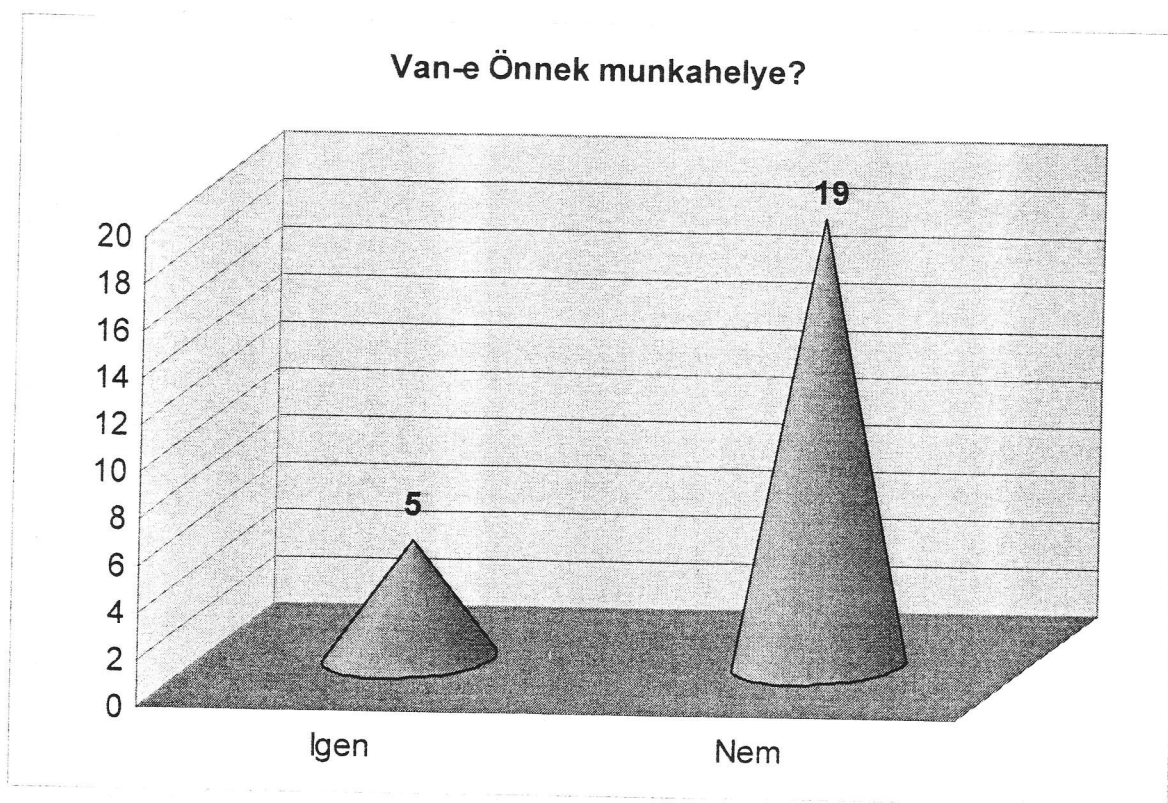
4. Diagramm

Sokan épp ezért nevezték lakáskörülményeiket rossznak (62%), mely alatt ez esetben elsősorban a bizonytalanságot kell értenünk.

A lakáskörülményeket „megfelelőnek” mondók (13 %) válaszai mögött pedig elmondásuk szerint nem egyszer az rejtezik, hogy szomszédaikkal jól kijönnek, s ezt sokan nagyra értékelik. Ez is a közösségben rejlő erőt mutatja.

A megkérdezettek egynegyede (25%) azonban lakáskörülményeit kimondottan „nagyon rossznak”, jellemezte, mely alatt az aggasztó (a körülmények felvázolásakor fentebb már részletezett) közegészségügyi körülményeket, s az épület állagának általános leromlottságát értették.

Jelen helyzetből kiutat egyértelműen csak piacképes átképző és közmunkaprogramok nyújthatnának, melyek munkahelyet biztosíthatnának az itt lakók számára, így anyagi helyzetüket javítva, s a lakáskörülmények javításának lehetőségét megteremtve. Hiszen a legfőbb gond épp az, hogy a többség bár szeretne dolgozni s változtatni életkörülményein, ehhez sem szakképzettsége, sem munkalehetősége nem adott.

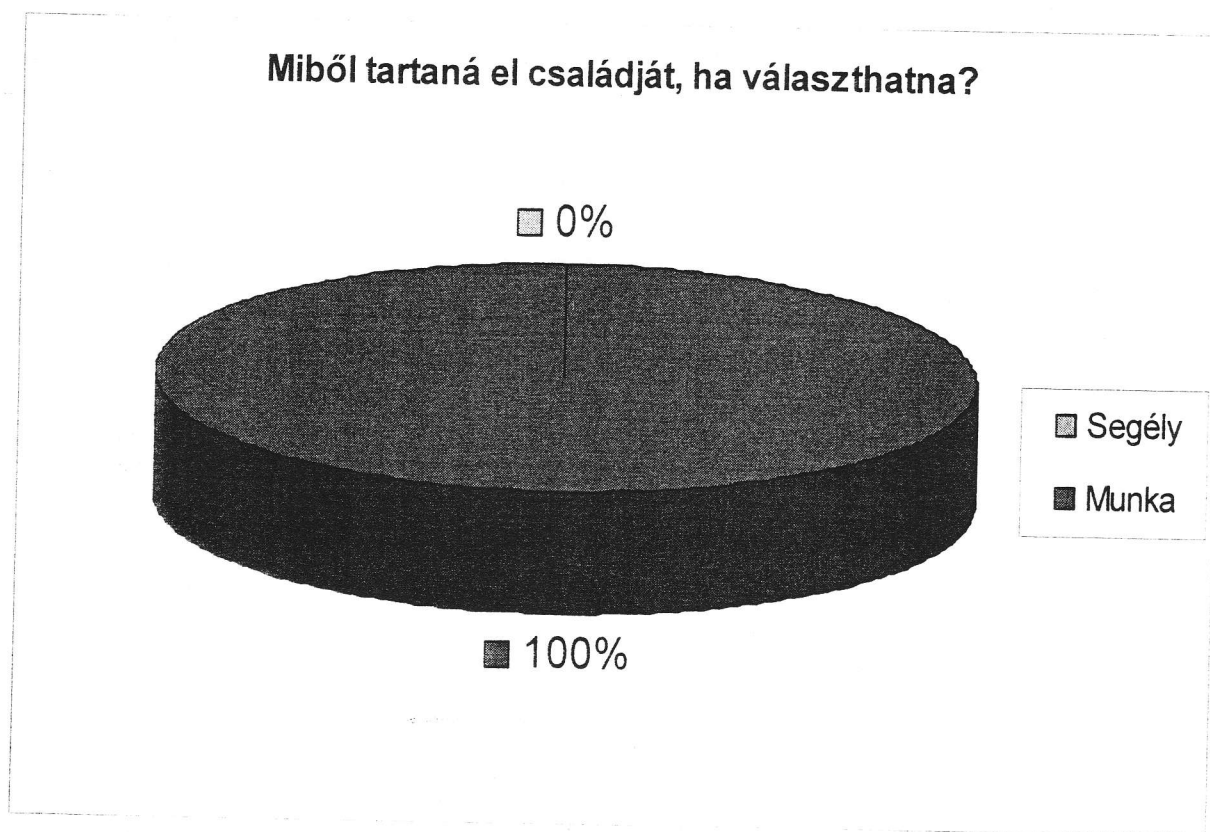

5. Diagramm

Mint látható, a megkérdezettek többsége (közel 80%) nem rendelkezik munkahellyel. Ennek okai igen összetettek, mind az alulképzettség, mind a nehéz országos gazdasági helyzet okolható ezért. S természetesen a diszkriminációs munkaerő-piaci sőt oktatási tünetek sem elhanyagolhatóak. Hiszen sokan már az iskolában sem kapják meg származásuk miatt látenszen a pedagógusoktól azt az ösztönző impulzust, mely az eredményes tanulásra s továbbtanulásra sarkallna. E mellett nem elhanyagolható a családi szocio-kulturális minta átörökítése sem. (Melynek okai megint csak igen összetettek, s körkörösén, generációkra

visszavezetve visszautalnak minket az előbb részletezett okokhoz.) Ebből a körforgásból csak esélyteremtéssel, azaz munkahelyteremtéssel s mindenekelőtt átfogó oktatással lehetne kiutat találni országos szinten.

Jelen lakóközösség kritikus, krízis közeli helyzetét s gondjait szemlélve azonban elsődleges prioritásnak látszik, hogy a már legfeljebb átképzésre vagy szakképzésre fogható s rávehető felnőtt korú, önálló családdal rendelkező felnőtt (elsősorban roma) lakóknak munkalehetőségük legyen. Ennek egyik alapja lehetne célzott közmunkaprogramok indítása. Ezek sikerének elengedhetetlen záloga persze, hogy az abban részt vevők valóban készek s képesek legyenek munkavégzésre. Akarjanak dolgozni. Jelen esetben így erre is rákérdeztünk természetesen. A válaszok igen egyértelműek voltak:

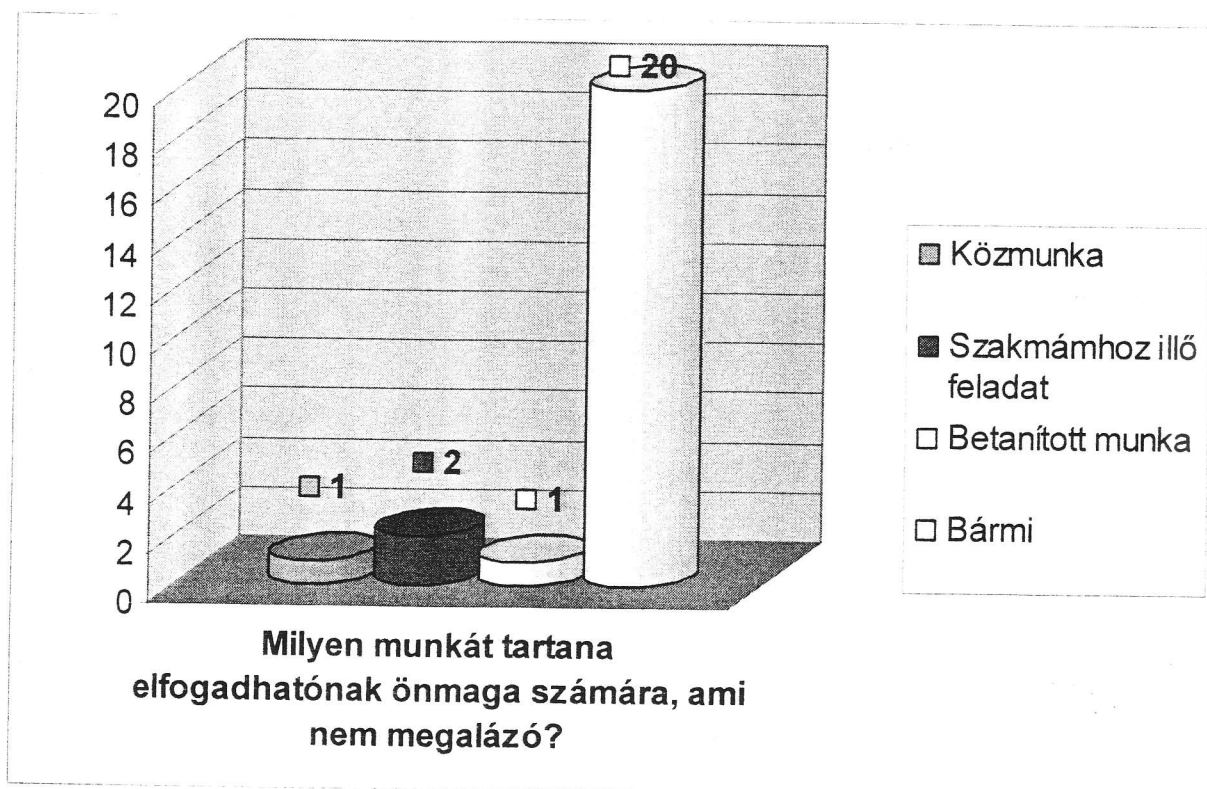

6. Diagramm

Mint már jeleztük, az itt élő emberek a többi cigánytelephez mérten még igen nyíltak s tetterősnek, önmaguk sorsának kézbe vételére képesnek tűnnek fel.

Minden megkérdezett (100 %) ha lehetőséget kapna tisztes munkából szeretne megélni, a cigányokról rögzült önsors-rontó, munkakerülő sztereotíp képnek teljesen ellentmondva. Az állami segélyeket hosszú távon egyikük sem tartja megoldásnak. Senki sem (0%) szeretne ilyen könyöradományon élni.

Ki kell hangsúlyozni, hogy téves előfeltételezésünk volt, hogy esetleg magasabb jövedelmi vagy munkaigényeik vannak. De újfent bebizonyosodott, hogy a cigányemberek többsége, pontosan olyan arányban, mint a nem cigányok többsége is, ha lehet, saját kétkezi munkája gyümölcséből szeretne elsősorban megélni, s ez ügyben nem válogat, ha nem válogathat. Még mindig sokkal nemesebb akármilyen tisztos és törvényes fizetett munkát elvállalni, mint a megalázó állami segélyeken tengődni.

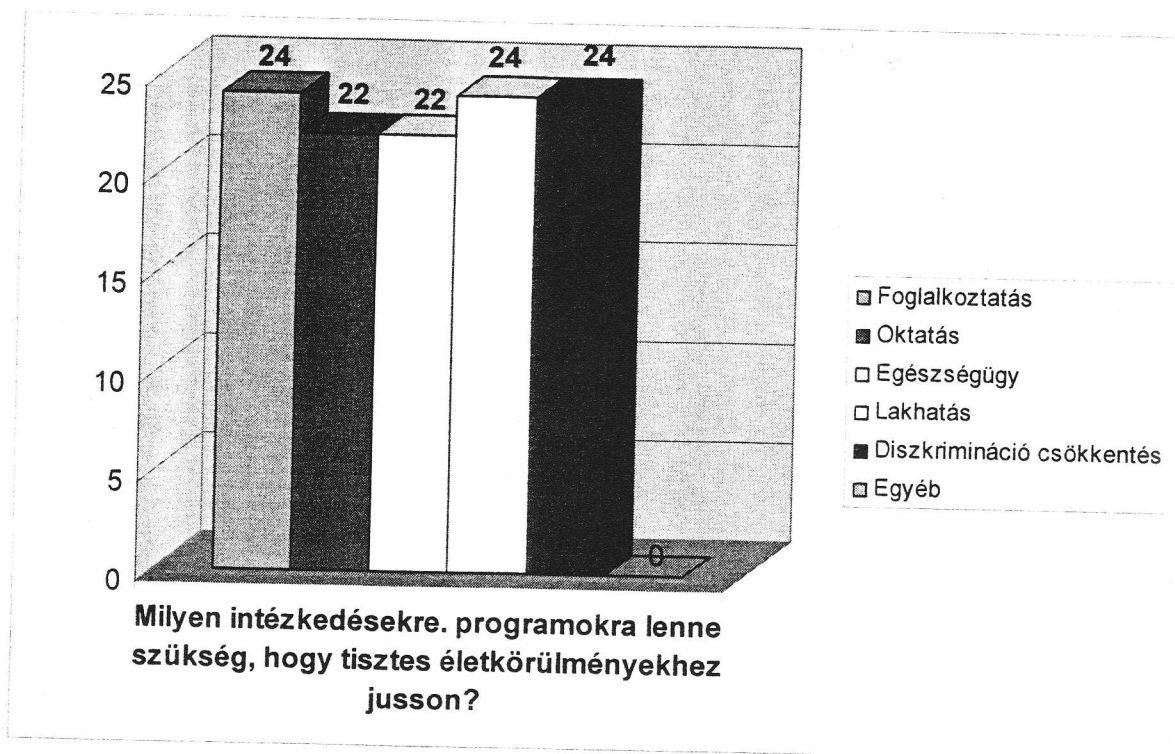

7. Diagramm

A megkérdezettek több mint 80%-a gyakorlatilag bármilyen munkát elvállalna. A többi válaszadónál ki kell emelnünk, hogy ezen lehetőségeket választók száma pontosan megegyezik a szakmunkás végzettséggel rendelkezők számával.

Ugyanakkor saját helyzetük viszonylag reális percepcióját pontosan mutatja, hogy problémáikat nem szűkítik le kizárólagosan munkanélküliségi problémára. Képesek komplexebben szemlélni a kialakult körülményeket s annak okait.

Hiszen arra a kérdésre, megítélése szerint milyen programokra lenne szükség helyzete előmozdítása érdekében, szinte egyöntetűen minden megkérdezett összetett programtervezetet vizionált s igényelne, mint azt a 8. Diagramm is mutatja:

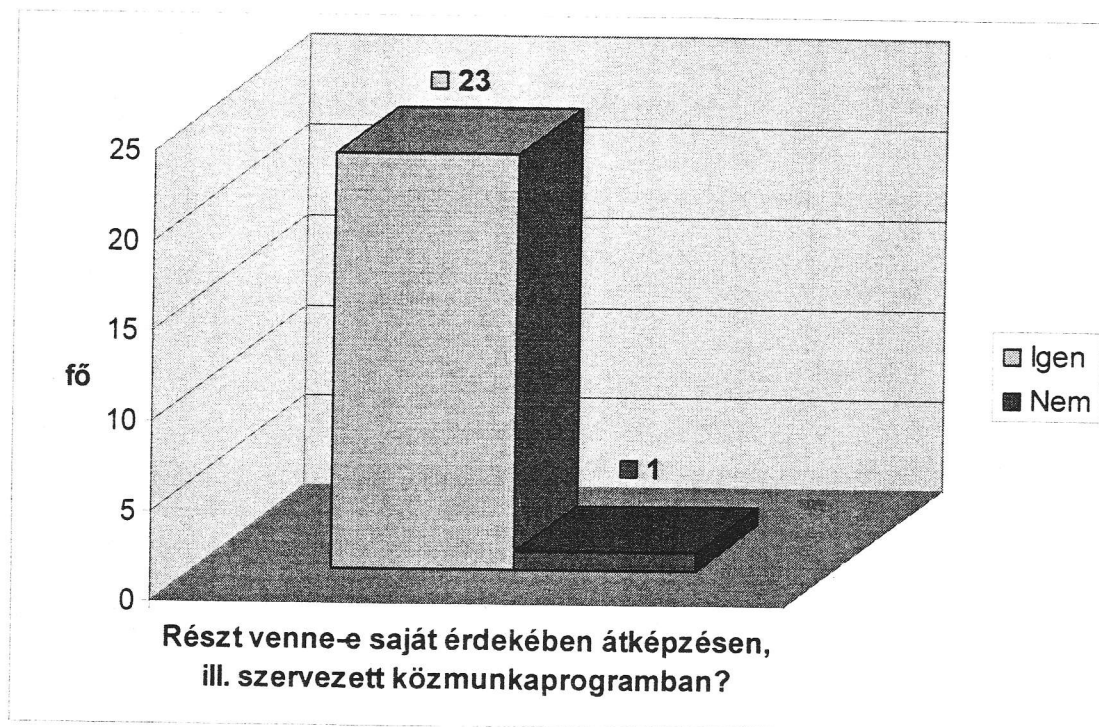
8. Diagramm

Arra a kérdésre, érte-e már Önt diszkrimináció származása vagy lakóhelye miatt, 95 %-a a válaszadóknak igennel felelt. Megjegyzendő, hogy néhány válaszadó nem-roma származása ellenére is igennel felelt, hiszen származástól függetlenül többen is kihangsúlyozták, hogy az Önkormányzatnál elég már ha csak a címüket bediktálják, azonnal lekezelően bánnak velük nemegyszer. Pedig ez ugye megengedhetetlen volna. Ennek köszönhető, hogy minden válaszadó (100%) egyöntetűen ennek ennek megszüntetésére törekedne. Külön kiemelték, hogy az őket bántó újságcikkek, önkormányzati hozzáállás s a többségi közvélemény általánosító, ellenségeskedő volta őket sérti s bántja.

Az oktatásügy fontosságának felismerésére (93%) az átképző programokon túl arra is visszavezethető, hogy igen magas a gyerekszám az itt lakók körében. S a szülők felelősséget éreznek gyermekeik iránt. Az egészségügyi helyzet lesújtó voltáról fentebb már szóltunk. Alighanem ennek tudható be, hogy ezirányú programokat is igencsak igényelnének joggal (93%) az itt lakók.

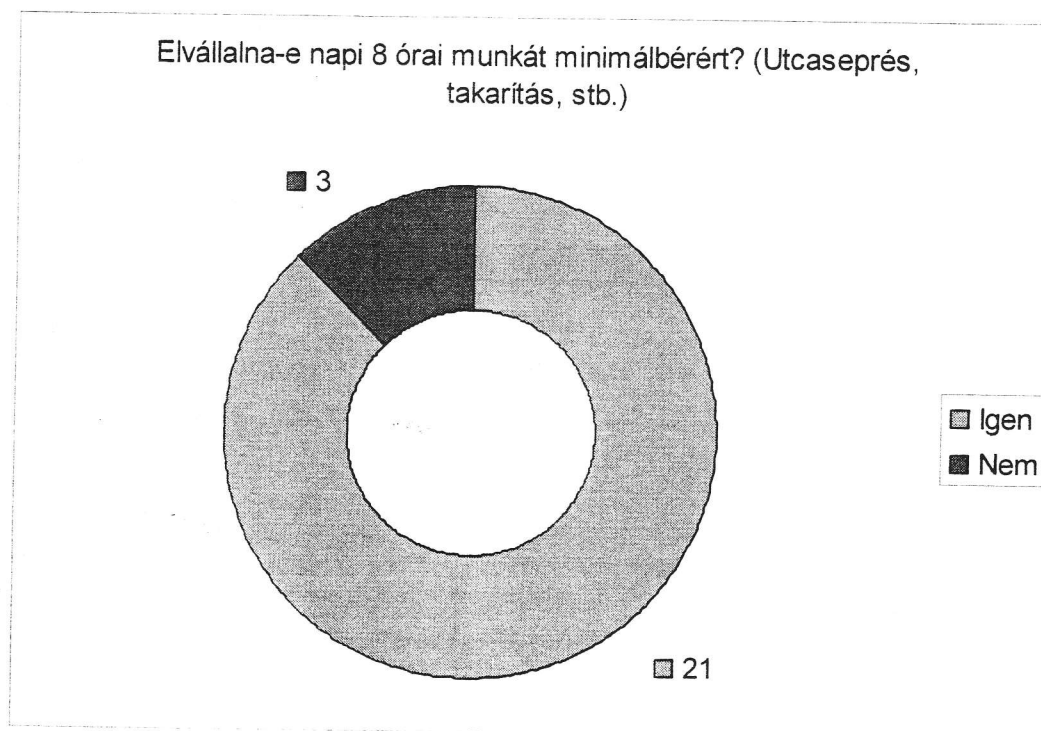
A lakhatási (100%) és foglalkoztatási (100%) programokat mindenki egyértelműen szükségesnek érezné. Rákérdeztünk arra is, egy beindítandó közmunkaprogramban részt vennének-e a lakók. A válaszok aránya magáért beszél (az az egy fő aki nemmel felelt, egy rokkantnyugdíjas, leszázalékolt öregasszony, aki nem tudna részt venni ebben a programban,

de rokonai s lakótársai érdekében ő is támogatná s szükségesnek érezné egy ilyen program beindítását).

9. Diagramm

Rákérdeztünk arra is újfent (ld. még a 7. diagrammot is), hogy az egyszerű, minimálbéres közmunkákat is elvállalnák-e az aktív korú lakók. A válaszarány egyértelmű volt (3 nyugdíjas felelt csak érthető okokból nemmel.).

10. Diagramm

Néhány egyéb eredmény grafikon nélkül:

Egyik megkérdezett sem vesz részt felnőttképzésben, átképzésben (0%). Egyikük sem vett még részt drogprevenációs előadáson (0%), és senki sem vállalta fel, hogy valaha is fogyasztott volna kábítószer (ennek az is oka lehet, hogy sokan névvel vállalták a kérdőívet, hogy véleményüknek így nyomatékot adhassanak). Azonban 45%-uk (10 fő) ismer környezetében kábítószer-használókat, és néhányan homályos utalást tettek arra is, hogy a házban is van aki rendszeresen „szipuzik”. (Ám megnevezni nem merték, nem akarták.)

(Így egy ilyen jellegű felvilágosító előadás és sok egyéb más témában a hivatalokkal való közös fórum létrehozása mint majd azt a javaslatokban kifejtjük, fontosnak tetszik fel.)

A többség hosszú távú életésélyeit (10 év távlatában) igen negatívan ítéli meg. (20 fő nem bízik a 24-ből egy tisztességes, viszonylag jól kereső munkában.) Arra a kérdésre, kitől várná élethelyzete javulását, igen tanulságos s elgondolkoztató válaszok érkeztek. A megkérdezettek egynegyede önmagában bízik (ez előremutató hozzáállás), néhányan a család vagy a kormány ill. a társadalom segítségével. Ám az elsőprő többség a települési önkormányzat feladatának tartaná hogy segítségére legyen, s épp ezért kritizálja annak tevékenységét. (A megyei önkormányzat mint átfogóbb szerv megkeresésére ezért is reagáltak pozitívan s nyíltak meg viszonylag könnyedén a kérdésekre.)

Arra a kérdésre, van-e önnek s közösségének hathatós érdekképviselője, 70 % egyértelműen szomorú és beletörődő nemmel felelt, a fennmaradó 30 % pedig vegyesen megoszolva inkább csak a vágyait vetítette ki, pld, ilyen válaszokat adva: „a Jóisten”.

Nagyon furcsa ez ügyben, hogy a helyi CKÖ tevékenységéről igen lesújtó a kép, pedig ha jól értettük, az egyik CKÖ képviselő ebben a házban lakik. Mégsem tesz semmit a demoleztáló újságcikkek, vagy a többek által megfogalmazott (s fentebb már kifejtett) látens önkormányzati hivatali diszkrimináció ellen.

Mindössze két válaszadó nevezett meg egy kistérségi romaügyi referenst, mint aki egyszer felemelte értük a szavát, de hangsúlyozták, hogy ennek sem volt hatása s egyedi esetről volt szó sajnos, mely követők nélkül maradt. Ugyancsak elgondolkoztató az is, hogy egyetlen civil szervezet szolgáltatása sem jutott még el hozzájuk. Ez igen kiábrándító.

A politikából mindenki kiábrándult, épp az elégtelen képviselet miatt. 70% szerint egyáltalán nem képviselik az érdekeit a képviselők. 30% szerint alig. Elégséges képviseletet senki (0%) sem mondott. A többség (95%) minden pártból kiábrándult már. A kormány szegénypolitikáját ugyancsak 95% teljesen tévesnek s elégtelennek tartja.

Mindezen szikár tények tükrében következzenek akkor a konkrét javaslatok

Javaslatok

1. Egészségügyileg:
 - Pincs kitakarítása, fertőtlenítés
 - Egészségügyi meszelés, festés mindkét lépcsőházban (2*4 szint)
 - Ivóvíz ÁNTSZ általi bevizsgáltatása, ivóvízhelyzet tartós orvoslása
2. Életveszélyes építmények (egyszintes kamrasor) elbontása, vagy stabillá tétele
3. Szabadidőpark kialakítása közösségerősítő mentálhigiénés céllal
 - focipálya kialakítása kaszálassal, festéssel, kapuk felállításával a hátsó réten
 - játszótér kialakítása (önkormányzati tulajdonon a hátsó réten)
 - szabadtéri szalonnasütő, bográcszó kialakítása
4. Közmunkaprogram megszervezése, beindítása
5. Direkt közösségfejlesztés (Helyi Önkormányzat, CKÖ, lakóközösség és roma referensek összehozása több fórum megszervezésével)
6. Projektek írása, helyi és országos civil szervezetek bevonása
7. Előadások és a fórumok szervezése a következő hivatali szervek közreműködő bevonásával (ahol a problémák elpanaszolhatók, az álláspontok ütköztethetőek):
 - Rendőrség
 - Önkormányzat
 - Munkaügyi Központ
 - Családsegítő
 - ÁNTSZ
 - Stb.

Mínde a sajtó bevonásával, hogy a sztereotíp negatív kép oldódjon, oldódhasson.

Aba-Horváth István
Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés
Etnikai Tanácsnoka

Debrecen, 2007. július 27.

2008. 12.31-i állapot szerinti lakbérhátraléka a **Bocskai u. 79.** számú ingatlanak.

Összes tartozás 2008.12.31-én: **18.420.626,- Ft**

Összes tartozás 2009.03.31-én: **19.059.233,- Ft**

Negyedév tartozása: 638.607,- Ft

A tartozás nem csak a lakáshasználati díjat és lakbért tartalmazza, hanem a vízóra nélküli lakások vízdíjelőírását is. A fent jelölt összegben benne van a lakásbérleti szerződéssel rendelkezők tartozása is, illetve azon személyek tartozása, akik időközben elköltöztek.

A lakásbérleti szerződéssel rendelkezők tartozása név szerint:

„A” Fsz/1.	51m ²	Tóth Miklósné	határozatlan idő	Nincs tartozás Van vízóra Van villanyóra.
„A” Fsz/3.	42m ²	Csiszár Antal	2010.08.31-ig (berugták rájuk az ajtót és megverték őket)	Nincs tartozás Van villanyóra, Nincs vízóra
„B” 1/3.	42m ²	Vaszilkó Lajosné	határozatlan idő (szenet a lakásban lévő kamrában tartja, nehogy ellopják tőle)	Nincs tartozás Van vízóra Villanyóráról nincs adat
„B” 3/2.	33m ²	Cserbán Mária	2011.06.30-ig (Építkeznek, lemondott szociális lakásbérletéről, legkésőbb 2009.12.31-ig kiköltözik.)	Tartozás: 45.646,- Ft Van villanyóra, nincs vízóra (2009-ben befizettek 23.500,- Ft-ot, 2009.03.31-én fennálló tartozásuk: 47.844,- Ft)

Villanyórával melyik lakás rendelkezik, illetve az a villanyóra kinek a nevében van, arról felmérés célirányosan eddig még nem készült. Erről a Hépszolg Kft-nek nincsenek adatai, ez az e.on-nál van nyilvántartásban. Amennyiben villanyszámla készül, azt is az ott lakók kapják meg.

A kerítés nagy részét elhordták. A szemetet a lépcsőházból a kukáig nem bírják elvinni. Két lakás jelenleg üresen áll. Ezekbe járnak székletet üríteni.

Hajdúnánás, 2009.04.09.